

[Guldborg.]

Det er jo det, der er kernen i virkeligheden i den udvikling, som efter min mening simpelt hen har rykket grundlaget. Gengang den bestemmelse blev lavet, kunne man sådan set tale om normal prioritering. Da havde man en langtidsrente, der svingede en lille smule — så svingede byggeriet i øvrigt lidt i takt med det, og så regulerede tingene sig. Men der er en afgrund af forskel på det grundlag, som man har brugt tidligere, og så det, der har udviklet sig ved de senere vurderinger, fra 13. vurdering og fremefter.

Vi kan låne penge nu til renter, der kan svinge nominelt fra 4½-5 pct. og op til 10-11 pct. Der er altså tale om lån med helt forskellige kurstab, og det betyder, at de priser, der opgives — det kan enhver jo læse hver eneste dag i avisen — ved køb af nybyggede og nyprioriterede huse, overhovedet ikke kan bedømmes eller sammenlignes med deres normale værdier. Det helt afgørende er: hvordan er der prioriteret, hvad er vilkårene for sælgerens pantebrev, og hvad er udbetalingen? Ingen mennesker, der nogen sinde selv har været i nærheden af at købe eller sælge en egen bolig eller i øvrigt nogen form for fast ejendom inden for alle de år, der er gået siden 1922, har nogen sinde været i tvivl om, at der foregår en nærmere beregning af prisen, som afhænger af prioriteringen. Men det har man åbenbart ikke lært i den 4. klasse, finansministeren taler om. Jeg synes ikke, det er nødvendigt at gå ned til så elementære former for regnestykker, og jeg synes godt, finansministeren i hvert fald kunne indrømme, at den opstilling, han giver, når han taler om 4. klassens regnebøger, ikke er særlig flatterende. Vi kan i øjeblikket i avisen se to nøjagtigt ens huse handlet, det ene til 200.000 kr. og det andet til 300.000 kr.; der er altså ingen sammenlignelighed.

Den helt åbenlyse virkning har finansministeren jo fat i, og det er altså den, han siger nej til. Jeg vil nu bede ham om at tænke sig godt om én gang til. Den åbenlyse virkning af de nugældende regler er den, at når man taler om lejeværdi, om ejendomsbeskatning og om formuebeskatning, så regner man altså med de høje, fiktive tal.

Den indirekte virkning er lige så farlig som den direkte. Når der på papiret står så høje tal, som der ikke er noget virkeligt grundlag for, så kan det bruges — det bliver

brugt og er blevet brugt — til almindelig hetz mod parcelhuse som egen bolig. Over for alle de mennesker, der ikke selv kender forholdene og ikke selv har prøvet at leve med egen bolig, som de har købt og prioriteret, kan man skabe nogle helt urealistiske forestillinger om, at de lykkelige parcelhusejere, hver gang der kommer en ny vurdering, specielt hvis det er på et lavere kursgrundlag, har fået nogle formidable formuegevinster. Hvis der skal være nogen sund fornuft i tankerne om at få et normalt boligmarked, så er det på tide, at man får standset denne hetz, og at både socialdemokratiet og SF erkender, at den megen snak om parcelhusfordelen hviler på et forkert grundlag. Det er ikke nok, at man siger det her i salen, eller at de to partiers ordførere siger det. Deres udtalelser kan jo hurtigt blive dementeret af andre, der taler på deres vegne eller ser ud, som om de gør det, uden for denne sal.

Sandheden på dette område er, at den nuværende ordning med hensyn til lejeværdien af egen bolig i kraft af den udvikling, der er sket, er blevet til en særbeskatning. Den afbødes af retten til fradrag af ejendomsskatter og vedligeholdelsesudgifter — det er også en særregel — men den er i sig selv for restens vedkommende en særbeskatning, og den har alene sin saglige motivering i, at den er kommet til verden på et tidspunkt, hvor der var mangel på lejligheder, og hvor det var nødvendigt at have en almindelig beskyttelseslovgivning på hele boligområdet. Med et frit boligmarked, hvor lejereren kan vælge sin bolig efter dens pris, og hvor det i og for sig er ejeren af udlejningsboliger, der skal være glad, hvis han kan leje dem ud til en rentabel pris, har disse særregler ikke deres oprindelige begrundelse.

Jeg beder altså finansministeren om at tænke sig om endnu en gang, for jeg tror, der vil blive lagt meget mærke til finansministerens stilling til denne sag.

Selvfølger skal forslaget sammenholdes med et andet forslag, som findes blandt vestres boligforslag, nemlig forslaget om at låse den gældende lejeværdi af egen bolig fast til det, der gælder i øjeblikket, indtil der kommer en endelig boligløsning. Dette er en forudsætning for, at mange mennesker, der har egen bolig — og mange af dem